

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3802/2023
31.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Манић, адвокат из ..., против туженог „ПОДРУМ НАШ КУТАК“ доо са седиштем у Београду, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4239/22 од 07.04.2023. године, у седници одржаној 31.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4239/22 од 07.04.2023. године, у ставовима другом трећем, петом и седмом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4239/22 од 07.04.2023. године у ставовима првом, четвртном и шестом изреке.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 720/14 од 22.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., па је поништено решење о раскиду уговора о раду туженог „ПОДРУМ НАШ КУТАК“ доо Београд, заведено под бројем ../2014 од 18.06.2014. године, као незаконито. Ставом другим изреке утврђено је да је тужба тужиоца повучена у делу туженог захтева који се односи на исплату накнаде због незаконитог престанка радног односа до 18 месечних зарада, исплату отпремнине, исплату неисплаћених месечних зарада за период од новембра месеца 2013. године до јуна месеца 2014. године, као и износе на име примљене позајмице оснивача, све са законским затезним каматама, као и у делу тужбеног захтева који се односи на обавезу туженог на уплату доприноса за здравствено осигурање надлежном Фонду здравственог осигурања Републике Србије – Филијала

Београд, а у корист тужица, као и одјаву са здравственог осигурања истом Фонду за здравствено осигурање – Филијала Београд. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у укупном износу од 61.750,00 динара.

Решењем Трећег основног суда у Београду П1 720/14 од 24.12.2020. године одбијен је предлог за враћање у пређашње стање поднет од стране тужиоца дана 26.11.2018. године, као неоснован.

Допунском пресудом Трећег основног суда у Београду П1 720/14 од 25.08.2022. године, ставом првим изреке, стављено је ван снаге решење садржано у ставу другом изреке пресуде истог суда П1 720/14 од 22.11.2018. године. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа уместо враћања на рад исплати укупан изно сод 66.000,00 динара, који представља 3 месечне зараде тужиоца са законском затезном каматом на овај износ почев од 22.11.2018. године, као дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на име неисплаћене зараде за период од новембра 2013. године до јуна 2014. године исплати појединачно наведене месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког износа па до исплате. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на име примљене позајмице тужиоца као оснивача исплати укупан износ од 105.500,00 динара и то појединачне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког износа па до исплате. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавеже тужени да му на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа уместо враћања на рад од траженог, а до досуђеног износа, исплати износ од још 330.000,00 динара, који представља 15 месечних зарада тужиоца са законском затезном каматом од дана пресуђења, као неоснован. Ставом шестим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавеже тужени да му на име отпремнине исплати износ од 1.533.333,00 динара заједно са законском затезном каматом почев од 18.06.2014. године па до исплате.

Решењем Трећег основног суда у Београду П1 720/14 од 25.08.2022. године одбачена је жалба туженог изјављена 27.01.2020. године, као непотпуна.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4239/22 од 07.04.2023. године, ставом првим изреке, потврђено је решење Трећег основног суда у Београду П1 720/14 од 24.12.2020. године и жалба тужиоца одбијена, као неоснована. Ставом другим и трећим изреке одбачене су жалбе тужиоца изјављене против решења Трећег основног суда у Београду П1 720/14 до 25.08.2022. године и против пресуде Трећег основног суда у Београду П1 720/14 од 22.11.2008. године у односу на став први и други изреке, као недозвољене. Ставом четвртим изреке укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П1 720/14 од 22.11.2018. године и предмет у том делу враћен истом суду на поновни поступак. Ставом петим изреке потврђена је допунска пресуда Трећег основног суда у Београду П1 720/14 од 25.08.2022. године у ставу другом изреке у делу за главни дуг, у ставу петом и шестом изреке и жалба тужиоца је одбијена као неоснована. Ставом шестим изреке преиначена је допунска пресуда Трећег основног суда у Београду П1 720/14 од

25.08.2022. године у делу става другог изреке за камату, па је обавезан тужени да тужиоцу на износ од 66.000,00 динара исплати законску затезну камату почев од 18.06.2014. године па до исплате. Ставом седмим изреке одбачена је жалба тужиоца изјављена у односу на став први, трећи и четврти допунске пресуде Трећег основног суда у Београду П1 720/14 од 25.08.2022. године, као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. и члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11....10/23), па је утврдио да је изјављена ревизија делимично неоснована, а делимично недозвољена.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође, у поступку није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене било које одредбе Закона о парничном поступку, па нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био оснивач туженог заједно са ББ, а уговором о раду ../13 од 15.11.2013. године закљученим између туженог, као послодавца и тужиоца, као запосленог, тужилац је засновао радни однос на неодређено време код туженог са 15.11.2013. године са пуним радним временом и утврђена му је зарада у висини од 22.000,00 динара. Решењем о раскиду уговора о раду туженог ../2014 од 18.06.2014. године тужиоцу је отказан уговор о раду број .. од 15.11.2013. године, јер је услед технолошких, економских или организационих промена престала потреба за његовим радом због смањења обима посла. Радни однос тужиоцу је престао дана 18.06.2014. године, а зарада, накнада зараде и друга примања која је запослени остварио, а која нису исплаћена закључно са даном престанка радног односа, исплатиће се најкасније у року од 30 дана од дана престанка радног односа.

Уговором о позајмици број ../13 од 02.12.203. године закљученог између тужиоца и туженог, тужилац је дао новчана средства у виду позајмице за ликвидност у износу од 105.000,00 динара, а разлог позајмице је оснивање предузећа и потребна средства за набавку опреме, робе, основних средстава и друго. Тужилац је на рачун туженог у сврху позајмице оснивача за ликвидност уплатио износе од 20.000,00 динара, 55.500,00 динара и 30.000,00 динара. Тужилац је био у радном односу код туженог укупно 7 месеци и 3 дана, а утврђено је да има сина који је рођен 27.10.2004. године.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је поништио решење о раскиду уговора о раду туженог јер тужени, пре отказа уговора о раду, тужиоцу није исплатио отпремнину. Такође, првостепени суд је усвојио тужбени захтев за накнаду штете на име изгубљених зарада и за повраћај уплаћене позајмице, с

обзиром да је тужилац доказао да му тужени није исплатио изгубљене зараде за тражени период и да тужени тужиоцу није вратио позајмљена новчана средства за ликвидност у циљу набавке опреме, робе и осталих средстава. С обзиром да је поништено решење о отказу уговора о раду, а да је тужилац уместо враћања на рад тражио накнаду штете у смислу члана 191. став 4. Закона о раду, првостепени суд је закључио, узимајући у обзир допунске критеријуме, да тужиоцу припада 3 нето зараде уместо враћања на рад, са законском затезном каматом почев од 22.11.2018. године као дана пресуђења, док је за веће тражење до тражених максималних износа од 18 зарада тужбени захтев одбијен, као превисоко опредељен. Захтев тужиоца којим је тражио исплату отпремнине првостепени суд је одбио као неоснован, јер је поништајем решења којим је тужилац проглашен технолошким вишком отпао основ, односно његово право на исплату отпремнине по том основу, имајући у виду чињеницу да је поменуто право супституисано реинтеграцијом, односно захтевом за накнаду штете уместо враћања на рад.

Првостепени суд је одбио предлог за враћање у пређашње стање које је тужилац поднео 26.11.2018. године због пропуштања рочишта на коме је закључена расправа, а на које није приступио из здравствених разлога и којим предлогом је извршио опозив делимичног повлачења тужбе, с обзиром да је на рочишту на коме је закључена главна расправа био присутан пуномоћник тужиоца, који је предузимао радње у поступку у границама пуномоћја и те радње су имале исто правно дејство као да их је предузела и сама странка, у смислу члана 86. Закона о парничном поступку.

Другостепени суд је потврдио одлуке првостепеног суда у делу који се односи на поништај решења о отказу уговора о раду, исплати накнади штете уместо враћања на рад и исплати отпремнине прихватајући у свему разлоге које је навео првостепени суд. Другостепени суд је одлуку од законској затезној камати на досуђени износ накнаде штете уместо враћања на рад преиначио у делу одлуке о законској затезној камати, тако што је обавезао туженог да тужиоцу на досуђени износ исплати законску затезну камату почев од 18.06.2014. године, као дана настанка штете доношењем незаконитог решења о отказу уговора о раду. Такође, потврђено је првостепено решење којим је одбијен предлог тужиоца за враћање у пређашње стање, одбачене жалбе тужиоца изјављене против првостепеног решења о одбачају жалбе туженог и против одлуке о повлачењу тужбе из става првог и другог изреке првостепене пресуде од 22.11.2018. године, као и против допунске првостепене пресуде од 25.08.2022. године.

Правилно је другостепени суд одлучио доносећи побијану пресуду у ставовима другом, трећем, петом и седмом изреке побијане пресуде, за своју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, који у свему прихвата и Врховни суд. Наиме, тужилац нема правни интерес за изјављивање жалбе против решења којим је одбачена жалба туженог, нити има правни интерес за изјављивање жалбе у односу на став први и други изреке првостепене пресуде од 22.11.2018. године, с обзиром да је првостепени суд прихватио опозив делимичног повлачења тужбе и о тужбеном захтеву за исплату накнаде штете уместо враћања на рад, исплату отпремнине, исплату неисплаћених месечних зарада за период од новембра 2013. до јула 2014. године и за износе

примљене позајмице оснивача, те у делу тужбеног захтева који се односи на уплату доприноса, одлучио допунском пресудом од 25.08.2022. године.

Ревизија тужиоца изјављена против става првог, четвртог и шестог изреке побијане пресуде није дозвољена. Наиме, решење којим је одлучено о враћању у пређашње стање није решење којим се окончава поступак, па ревизија није дозвољена у смислу члана 420. ст. 1. ЗПП. Тужилац нема правни интерес за изјављивање ревизије против става шестог изреке јер је у том делу успео у другостепеном поступку. Решење о трошковима поступка је укинато, због чега је ревизија тужиоца и у том делу одбачена, имајући у виду да решење о трошковима поступка није правноснажно већ о трошковима поступка треба поновно да одлучи првостепени суд.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 413. Закона о парничном поступку.

Тужилац није успео у ревизијском поступку, због чега нема право на накнаду трошкова тог поступка које је тражио и определио у ревизији, а у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке, а на основу члана 165. истог Закона.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић